

Uslovi La ilahe illallah

[Bosanski – Bosnian – بوسني]

Muhammed Salih El-Munedždžid

Prijevod: Senad Crnkić

2013 - 1434

IslamHouse.com

﴿ شروط لا إله إلا الله ﴾

« باللغة البوسنية »

محمد صالح المنجد

ترجمة: سناد تسرنكتش

2013 - 1434

IslamHouse.com

Uslovi *La ilahe illallah*

Molimo da pojasnite šartove ili uslove *La ilahe illallah* (znanje, ubjeđenje itd.).

Hvala Allahu.

Rekao je šejh Hafiz El-Hakemi u svojoj menzumi (djelo koje je sabralo stihove više naučnog nego pjesničkog karaktera) *Sullem el-vusul*:

Znanje, ubjeđenje, prihvatanje **** i pokoravanje, znaj
što ti rekoh

Istinitost, iskrenost i ljubav **** Allah te uputio onom
što On voljeh

Prvi uslov: znanje (el-ilm) o njenom značenju, bilo da se radi o negaciji ili potvrdi, znanje koje je suprotno neznanju (džehlu) o njenom značenju. Rekao je Allah, azze ve dželle: „**Znaj, da nema istinskog boga osim Allaha**“. I rekao je Uzvišeni: „**Osим oni koji posvjedoče istinito – s istinom**“, tj. posvjedoče sa La ilahe illallah. Dalje u ajetu se navodi: „**I oni su od onih koji znaju**“, tj. znaju sa svojim srcima značenje onog što su izgovorili svojim jezicima. A u Sahihu se bilježi od Osmana, neka je Allah zadovoljan s njim, da je rekao: „*Rekao je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem:*

„Ko umre – preseli, a zna da nema istinskog boga koji zaslužuje da se obožava osim Allaha, ući će u Džennet.““

Drugi uslov: uvjerenje (el-jekin), tako da će onaj koji izgovori ove riječi biti čvrsto uvjeren i ubjeđen u ono što iz te riječi proizilazi, jer kada je iman ili vjerovanje u pitanju, mora postojati znanje koje je kao ubjeđenje (ilmul-jekin), i nije dovoljno postojanje pretpostavke (ilmuz-zann), pa kako tek kada se pojavi sumnja. Rekao je Allah, azze ve dželle: **„Pravi vjernici su samo oni koji u Allaha i Poslanika Njegova vjeruju, i poslije više ne sumnjaju, i bore se na Allahovom putu imecima svojim i životima svojim. Oni su iskreni!“** Pa vidimo da je uslov ispravnosti vjerovanja u Allaha i Njegova Poslanika nepostojanje sumnje kod njih, tj. nisu sumnjali, a onaj koji sumnja je od munafika.

U Sahihu se bilježi od Ebu-Hurejre, radijellahu anhu (neka je Allah zadovoljan s njim) da je rekao: *„Rekao je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem (neka je Allahov salat i selam na njega): „Svjedočim da nema istinskog boga koji zaslužuje da se obožava mimo Allaha i da sam ja Njegov Poslanik; rob neće Allaha sresti ne sumnjajući u te riječi (tj. dva šehadeta), a da neće ući u Džennet.““* A u drugoj predaji stoji: *„Rob neće Allaha sresti ne sumnjajući u te riječi (tj. dva šehadeta), a*

da bude spriječen ulaska u Džennet. “ U njemu tj. Sahihu se, također, bilježi poduži hadis od Ebu-Hurejre, radijellahu anhu, da ga je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, poslao dajući mu svoje dvije papuče i rekao: „*Koga sretnoš iza ovog zida, a svjedoči da nema istinskog boga mimo Allaha i srce mu je čvrsto ubjeđeno u to, obraduj ga Džennetom.*“ Vidimo da je za ulazak ove osobe u Džennet uslovljeno čvrsto srčano ubjeđenje i bez imalo sumnje, a u koliko se ne ispuni uslov, neće biti ispravno ni ono radi čega je taj uslov postavljen. (op. prev. U ovom slučaju to je ubjeđenje kao uslov i ulazak u Džennet kao rezultat.)

Treći uslov: prihvatanje (el-kabul) onog što ova riječ iziskuje i to srcem i jezikom. Allah Uzvišeni nam govori o prijašnjim događajima u kojima je spasio one koji su prihvatili ovu riječ i o Njegovoj osveti onima koji je odbiju i odbace: „*Sakupite nevjernike i one koji su se s njima družili i one kojima su ibadet činili, mimo Allaha, i pokažite im put koji u Džehennem vodi, i zaustavite ih, oni će biti pitani*“, pa do riječi: „*Kad im se govorilo: „Samo je Allah istinski Bog!*“ - oni su se oholili i govorili: „*Zar da napustimo božanstva naša zbog jednog ludog pjesnika?*““ Vidimo da je Allah Uzvišeni razlogom i sebebom njihove kazne učinio njihovo oholenje naspram ove riječi, tj. riječi La ilahe

illallah, te njihovo poricanje onog ko je došao sa njom, tako da nisu negirali ono što ona negira niti su potvrdili ono što ona potvrđuje, nego su rekli negirajući i oholeći se: „*Zar on da bogove svede na Boga jednog? To je, zaista, nešto veoma čudno!*“ *I oni ugledni između njih krenuše: „Idite i ostanite pri klanjanju bogovima svojim, ovima se, uistinu, nešto veliko hoće! Za ovo nismo čuli u vjeri predaka naših, ovo nije ništa drugo već namještena laž.“* Allah Uzvišeni je otkrio njihovu laž i odgovorio im putem svoga Poslanika, pa kaže: „*A nije tako, on (poslanik) Istinu donosi i tvrdi da su svi poslanici istinu donosili.*“ Zatim je rekao u vezi onih koji su je prihvatili: „*Osim Allahovih iskrenih robova, posebnu će opskrbu imati, razno voće, i biće poštovani, u džennetskim baščama naslada.*“ A u Sahihu se bilježi od Ebu-Musaa, radijellahu anhu, da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: „*Primjer upute i znanja s kojim me je Allah poslao je primjer obilne kiše koja je pala na zemlju. Jedan dio čiste zemlje je prihvatio kišu pa je izniklo mnoštvo bilja i zelenila. Drugi dio zemlje je neplodan i u sebi zadržava vodu koju Allah daje da koristi ljudima tako da je piju, njome napajaju i siju. A kiša je pala i na drugu skupinu, jedan dio zemlje koja je pustoš i koja ne prihvata vodu niti biljem obrasta. To je primjer onoga koji je shvatio Allahovu vjeru i kome je*

Allah korist dao od onoga s čime me je poslao, pa je saznao i podučava. I primjer onoga koji tome ne posvećuje pažnju (op.prev. radi toga ne diže glavu) i nije prihvatio Allahovu uputu sa kojom sam poslan. “

Četvrti uslov: pokoravanje (el-inkijad) onome na što ona ukazuje, pokoravanje koje je suprotno ostavljanju i neposlušnosti u tome. Rekao je Allah, azze ve dželle: **„Onaj koji se sasvim preda Allahu, a uz to čini dobra djela, uhvatio se za najčvršću vezu.“** tj. uhvatio se za La ilahe illallah, a u ajetu se dalje nastavlja: **„Allahu se na koncu sve vraća“**, a značenje **„da se sasvim preda (ar. juslim vedžhehu)“** jeste da se pokori, a **„uz to čini dobra djela (ar. muhsin)“** tj. taj je muvehhid. A onaj koji se sasvim ne preda i ne čini dobra djela taj se nije uhvatio za najčvršću vezu. Ovo značenje možemo naći dalje u govoru Allaha Uzvišenog: **„A onaj koji ne vjeruje, pa, neka te ne zabrinjava nevjerovanje njegovo. Nama će se svi vratiti i Mi ćemo ih o onome šta su radili obavijestiti.“** A u vjerodostojnom hadisu stoji da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: **„Neće niko od vas vjerovati sve dok mu njegova strast ne bude sljedila (tj. bila pokorna) onom sa čime sam došao.“** I ovo je potpunost pokoravanja i njegov vrhunac.

Peti uslov: istinitost (es-sidk) koja je suprotna laži, a to znači da će izgovoriti ove riječi istinito iz svoga srca podudarajući time ono što mu je na jeziku. Rekao je Allah Uzvišeni: „*Elif Lam Mim. Misle li ljudi da će biti ostavljeni na miru ako kažu: "Mi vjerujemo!" i da u iskušenje neće biti dovedeni? A Mi smo u iskušenje dovodili i one prije njih, da bi Allah sigurno ukazao na one koji govore istinu i na one koji lažu.*“ I rekao je u vezi munafika (licemjera) koji su izgovorili ove riječi lažući pri tome: „*Ima ljudi koji govore: „Vjerujemo u Allaha i u onaj svijet!”- a oni nisu vjernici. Oni nastoje prevariti Allaha i one koji vjeruju, a oni i ne znajući, samo sebe varaju. Njihova srca su bolesna, a Allah njihovu bolest još povećava; njih čeka bolna patnja zato što lažu.*“ A u dva Sahiha se bilježi od Muaza b. Džebela, radijellahu anhu, od Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, da je rekao: „*Nema nikog ko posvjedoči da nema istinskog boga koji zaslužuje da se obožava mimo Allaha i da je Muhammed Njegov rob i poslanik istinito iz srca, a da mu Allah neće ulazak u Vatru učiniti zabranjenim.*“

Šesti uslov: iskrenost (el-ihlas), a to je čišćenje djela od svih nečistoća i prljavština širka ili mnogoboštva. Rekao je Allah, tebareke ve te'ala: „*A samo Allahu pripada iskreno ispovjedanje vjere.*“ I rekao je Uzvišeni:

„Reci: *„Samo se Allahu klanjam, iskreno Mu ispovijedajući vjeru svoju.“* A u Sahihu se bilježi od Ebu-Hurejre, radijellahu anhu, da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: *„Najsretniji čovjek mojim zagovaranjem ili šefatom će biti onaj koji kaže da nema istinskog boga koji zaslužuje da se obožava mimo Allaha iskreno iz svoga srca ili duše.“*

Sedmi uslov: ljubav (el-mehabbe) prema ovoj riječi i ljubav prema onom što ona iziskuje i na što ukazuje, te ljubav prema njenim sljedbenicima i onima koji djeluju i rade shodno toj riječi, koji ispunjavaju njene uslove, te da se mrzi ono što se tome suprostavi. Rekao je Allah Uzvišeni: ***„Ima ljudi koji su mjesto Allaha kumire (druge bogove) prihvatili, vole ih kao što se Allah voli, ali pravi vjernici još više vole Allaha.“*** Vidimo da je Allah Uzvišeni obavjestio da vjernici još više vole Allaha zato što u svojoj ljubavi nisu pridružili nikog drugog Njemu kao što su uradili oni koji prizivaju Njegovu ljubav od mušrika koji su uzeli sebi božanstva mimo Njega, vole ih kao što i Njega vole. A u dva Sahiha se bilježi od Enesa, radijellahu anhu, da je rekao: *„Rekao je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem: „Niko od vas neće vjerovati sve dok mu ja ne budem draži od njegova djeteta, njegova roditelja i svih ljudi.““*

A Allah zna najbolje, i neka je salat i selam na našeg Vjerovjesnika Muhammeda.

Šejh Muhammed Salih El-Munedždžid